

ע"פ 3521/18 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3521/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המערערת: פלונית

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת המערערת לעיכוב ביצוע גזר דין של בית המשפט
המחוזי בירושלים (השופט ר' יונגרד) מיום 30.4.2018
בת"פ 33512-05-17

תאריך הישיבה: כ"ט באייר התשע"ח (14.5.2018)

בשם המבקשת: עו"ד מלי קיסלסי; עו"ד מאיה ברקאי

בשם המשיבה: עו"ד דפנה שמול

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 7 שבעה חודשים אשר הושת על המערערת על ידי בית המשפט
לנוער בירושלים (השופט ר' יונגרד) במסגרת גזר דינו מיום 30.4.2018 בת"פ 33512-05-17, וזאת עד להכרעה
בערעור שהגישה המערערת בבית משפט זה.

2. ביום 26.8.2017 הורשעה המערערת על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של הצתה והחזקת סכין. מהמתואר בכתב האישום עולה כי המערערת, קטינה ילידת שנת 2001, הציתה את חדרה במעון מסילה שבמושב אורה (להלן: המעון) בו חסתה מכוח צו נזקקות (להלן: אירוע ההצתה). במהלך אירוע ההצתה, המערערת איימה בעודה מחזיקה בסכין בידה על שני מדריכים במעון במטרה להרחיק אותם מחדרה. כתוצאה ממעשה ההצתה, נגרם נזק קשה לחדר.

3. ביום 30.4.2018 ניתן גזר דינה של המערערת. על המערערת נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, ו-3 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט זקף לזכותה של המערערת, בין היתר, את היעדר עברה הפלילי, את גילה הצעיר, ואת העובדה כי המערערת לא חזרה לפעילות עבריינית מאז ביצוע העבירות מושא כתב האישום. הודגש כי יש להעניק משקל רב למסכת חייה הקשה של המערערת: הלה סבלה מהתעללות מינית קשה של אביה, והושמה במעון בשל כך. אמה של המערערת נעצרה בחשד לניהול בית בושת וקיים חשש שהמערערת עסקה בזנות בחסות אמה. עם זאת, צוין כי התקיימו בעניינה עשרות דיונים בבית המשפט לאורך כל ההליך, מתוך ניסיון להעלותה על מסלול שיקומי מתאים, אך המערערת בחרה לברוח ממסגרות ולהפר את האמון שניתן בה. כן צוין כי לאחר שהמערערת שוחררה למעצר בית בבית אמה, נמצא כי שהותה בקרב אמה חשפה אותה לסיכונים קשים, כאשר בזמן זה הרתה המערערת. בית המשפט הביא בחשבון גם את הסיכון הרב לרכוש ולחיי אדם שנשקף ממעשי המערערת.

לבקשת המערערת, בית משפט קמא עיכב את ביצוע עונש המאסר עד ליום 1.6.2018, וקבע כי בתקופת הביניים תשהה המבקשת במעון. מיד לאחר תום הדיון, נמלטה המערערת. משעה שהמערערת לא חזרה למעון, ביום 7.5.2018 היא נעצרה והחלה בריצוי עונשה. בדיון בבית המשפט המחוזי מיום 8.5.2018 הסבירה המערערת כי היא נמלטה מהמעון בשל חוויותיה ממקום זה בעבר. בו ביום ביקשה המערערת לשהות בתקופת הביניים באגף הבוגרות בנווה תרצה.

במקביל לכך, ביום 2.5.2018 הגישה המערערת ערעור על גזר דינו של בית משפט קמא לבית משפט זה. בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 8.5.2018 נקבע כי משעה שהוגש ערעור בעניינה של המערערת, אין בית המשפט המחוזי מוסמך עוד לדון בבקשה לעיכוב ביצוע, ולכן הפנה את המערערת להגיש בקשה לעיכוב ביצוע לבית משפט זה.

4. כעת מונחת לפני בקשה לעיכוב ביצוע מאסרה בפועל של המערערת, עד להכרעה בערעור. בבקשה נטען כי לאור נסיבות חייה הקשות והמרות של המערערת, ברי כי העבירה שביצעה הינה זעקה לעזרה, שכן עד לביצוע עבירת ההצתה, הייתה המערערת נעדרת עבר פלילי. כן נטען כי הואיל והמערערת ריצתה כ-100 ימי מעצר מאחורי סורג ובריח, היה מקום להסתפק בימים אלו בלבד, ולא להטיל עליה עונש מאסר נוסף.

5. בתגובת המדינה לבקשה נטען כי לאור בריחתה של המערערת מהמעון המצטרפת לשורה של אירועים אחרים בהם המערערת הפרה בעבר את הוראות השחרור שלה, עולה כי לא ניתן לשוב ולתת בה אמון. על כן, בהעדר חלופת מאסר הולמת לתקופת הביניים, המדינה מתנגדת לבקשה לעכב את ביצוע המאסר.

6. נוכח מכלול הנסיבות כמפורט בתמצית לעיל, נראה כי דרך המלך ליישב בין האינטרסים הנוגדים הינה בקביעת הדיון בערעורה של המערערת במועד קרוב. בעקבות הערות בית המשפט הודיעה באת כוח המערערת כי ככל עמוד 2

שהערעור ייקבע אכן במועד קרוב היא אינה עומדת על הבקשה לעיכוב ביצוע. גם המדינה סבורה כי זהו הפתרון המתבקש בנסיבות הענין.

7. נוכח האמור, הדיון בערעור המערערת ייקבע לדיון בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מסוף השבוע הראשון של חודש יוני.

ניתנה היום, כ"ט באייר התשע"ח (14.5.2018).

ש ו פ ט
